Enderrock | Joaquim VIlarnau | Actualitzat el 12/07/2020 a les 14:00

El naixement de 'Quina nit' de Sau

Sau30 acaba de començar l'enregistrament de la pel·lícula 'Quina nit, quina lluna' | Recuperem una peça del 2009, publicada al número 160 d'ENDERROCK, en què rememoràvem el llançament de 'Quina nit'

Pep Sala i Carles Sabater a la gira de l?any 1991 per presentar el disc Quina nit (Picap, 1990) | Arxiu

Sau30 just ha començat a gravar una pel·lícula que recorrerà l'univers sonor del tercer disc de la banda, *Quina nit* (Picap, 1990). La pel·lícula, i la gira que la seguirà, portarà de nom 'Quina nit, quina lluna'. Des d'Enderrock ens sumem també a la nostàlgia i recuperem una peça que vam publicar el 2009, en motiu dels deu anys del final de la banda, al número 160 d'ENDERROCK, en què rememoràvem el llançament de *Quina nit*.

L'explosió de **Sau** es va produir amb el tercer disc, *Quina nit* (Picap, 1990). Era l'època del *boom* del ?rock català' i les ràdios començaven a prestar atenció als grups. I això portava confusions divertides. "Recordo una entrevista a Ràdio Rubí. Primera pregunta: ?Per què un disc doble?' ?No, no es doble'. Segona: ?I per què en directe?'... Es pensaven que érem **Sopa de Cabra**, que acabaven de fer el Ben endins". A en Pep i en Carles els divertia seguir la veta de les confusions. Ho van fer, per exemple, a Mataró. "Vam anar a signar discos en una botiga. La persona que ens va rebre en tot moment es va dirigir a mi com si fos en Carles i a en Carles com si fos jo. Aquell dia, a totes les signatures hi vaig posar ?Carles Sabater' i a totes les del Carles va posar-hi ?Pep Sala'. A Vilanova i la Geltrú la locutora va presentar: ?Avui ha vingut el fantàstic grup de rock català Suau...'." A *Quina nit* hi ha cançons que amaguen històries interessants. Una és "Perestroika". "Al primer disc vam gravar ?Portal del temps'; tot i que m'agradava molt no va

funcionar perquè no la vam saber fer, i al final va acabar sent de les pitjors cançons de **Sau**. Amb tot, la vaig voler tornar a arranjar i al final va sortir ?Perestroika', que ve a ser la mateixa melodia. Però va agafar un toc rus i vaig proposar de fer una lletra que hi tingués a veure. Era l'època de la Perestroika i ens va fer gràcia la paraula."

El primer senzill del disc va ser "És inútil continuar". La lletra no es va acabar fins a l'últim moment. "Quan en Carles va començar a gravar-la, encara no la teníem acabada. L'estava cantant i ens faltava un vers. ?És inútil continuar,/ no sóc més que un joc per tu,/ et segueixo allà on vas", i aquí s'acabava la lletra. Se'ns va ocórrer a l'últim moment i li vam dictar pels auriculars: ?sóc com un gos perdut'." El videoclip d'aquest tema es va anar rodar en un viatge sonat a Santo Domingo i els Estats Units amb Ricard Reguant. En acabat Pep Sala i Carles Sabater es van estar uns dies a Nova York. "Ens estàvem en un hotel i a en Carles li va venir una grip intestinal amb els efectes que comporta. Una nit em va dir que li venia de gust un suc de llimona. Vaig sortir a buscar-ne però em va ser impossible trobar una llimona fresca. Vaig entrar a bars, botigues, drugstores, fins i tot a tres cases de prostitució... Em van oferir coca unes set vegades. Al final l'únic que vaig aconseguir van ser uns pots de suc de llimona de la marca Newman, del Paul Newman. El que va passar aquella nit ho explica la cançó "Molt lluny de casa".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Lw-15-HUbno
La peça més important del disc ?i de tot el repertori de **Sau**? és "Boig per tu", una cançó que conté un barbarisme, ?reflexada' enlloc de ?reflectida'. "Es va criticar molt. Hi va haver un article a La Vanguardia que lamentava que la cançó més emblemàtica del rock català tingués un barbarisme. En realitat, a les dues primeres preses de la cançó, en Carles cantava ?reflectida' però a la tercera va canviar. Li va semblar massa artificial i no s'hi sentia còmode." La cançó havia d'incloure un solo de trompeta. El va gravar a l'últim moment l'enginyer de la gravació dels Estudis Aprilia, Peter Java. "Era l'últim dia, l'endemà al matí marxàvem cap a Londres. A les deu del vespre vam començar a gravar el solo, però vam tenir problemes i no vam acabar fins a les tantes, quasi just per empalmar. Va passar que no es va anotar que en aquella pista hi havia la trompeta i a Londres van donar aquella pista per gravable i es va esborrar."

El primer gran concert de **Sau** va ser a la sala El Molí, d'Igualada, amb dues mil persones. "A partir d'aquell, cada concert que vam fer estava a rebentar." Amb el *Quina nit*, **Sau** va tocar fins i tot en un casament. Va ser un concert únic i irrepetible que va deixar una anècdota divertida: "En una de les cançons dues senyores grans es van enfilar a l'escenari, van anar cap al bateria Quim Benítez i quan va acabar la cançó li van dir: ?Oi que tu ets el fill del doctor Vilaplana?'. Encara recorden Sala i Capdevila.